

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.5.24.
COM(2018) 315 final

2018/0162 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról
és a 2005/45/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2018) 239 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

Az emberi tényezőnek a tengeri életbiztonság és a tengeri környezet védelme szempontjából betöltött fontos szerepét uniós szinten az 1990-es évek óta elismerik¹. A tengerészek tengerészeti oktatását, képzését és képesítését különösen fontos tényezőnek minősítették a magas szintű biztonság eléréséhez. Uniós szinten ez a módosított 2008/106/EK irányelvvel² valósult meg, amely képzési és oktatási minimumkövetelményeket határozott meg. Ez az irányelv uniós szinten integrálja a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által kidolgozott és a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi, módosított nemzetközi egyezményben (a továbbiakban: STCW-egyezmény) előírt, a tengerészek képzésére, képesítésére és az őrszolgálat ellátására vonatkozó követelményeket tartalmazó nemzetközi keretet.

A 2008/106/EK irányelv a harmadik országok tengerészeinek tengerészeti oktatási, képzési és képesítési rendszereinek elismerésére vonatkozó, közös uniós mechanizmust is tartalmaz. Az irányelv ezenfelül előírja, hogy a Bizottságnak az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség (EMSA) segítségével rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a tagállamok és a harmadik országok megfelelnek-e a 2008/106/EK irányelv, illetve az STCW-egyezmény követelményeinek.

A 2005/45/EK irányelv³ célkitűzése az volt, hogy a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésével ösztönözze a tengerészek EU-n belüli szakmai mobilitását. Az irányelv egyszerűsített eljárást vezetett be a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok elismerésére. Ez annak biztosítását célozta, hogy a tagállamok valamelyikében képesítést szerzett és ilyen bizonyítvánnyal rendelkező valamennyi tengerész bármely tagállam lobogóját viselő hajón teljesíthessen szolgálatot.

Sor került egy olyan értékelésre, amely megállapította, hogy mindkét irányelv a célnak megfelelő és túlnyomórészt teljesíti az eredeti célkitűzéseket és elvárásokat. Az értékelés azonban feltárt olyan tényezőket is, amelyek akadályozzák a jogszabályi keret eredményességét és hatékonyságát. Ez a javaslat a feltárt problémás kérdések kezelését célozza.

E felülvizsgálat átfogó célkitűzése ezért az, hogy a következők érdekében egyszerűsítse és észszerűsítse a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó, meglévő uniós szabályozási keretet: i. az uniós szabályok nemzetközi kerettel való összhangjának fenntartása; ii. a

¹ A Tanács a tengeri biztonságról és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló, 1993. január 25-i következtetéseiben rámutatott az emberi tényezőnek a hajók biztonságos üzemeltetése során betöltött fontos szerepére. A Tanács a tengerek biztonságára vonatkozó közös politikáról szóló, 1993. június 8-i állásfoglalásában továbbá célul tűzte ki, hogy egyetlen hajón se működjön az előírásoknak nem megfelelő hajószemélyzet, és – azáltal, hogy a kulcsfontosságú személyzet képzésének minimumszintjére vonatkozó előírásokat dolgozott ki – prioritásként kezelte a képzés és az oktatás javítását célzó fellépést.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.). A legutóbb a 2012/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 343., 2012.12.14., 78. o.) módosított irányelv.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.).

harmadik országokra vonatkozó központosított elismerési mechanizmus átdolgozása, javítandó annak hatékonyságát és eredményességét; valamint iii. a harmadik országok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozó jogi egyértelműség fokozása.

1.2. Összhang a szakpolitikai területen már meglévő rendelkezésekkel

A javaslat teljes mértékben összhangban van a 2018-ra vonatkozó tengeri szállítási stratégia⁴ céljaival, amely arra irányuló felhívást fogalmazott meg, hogy az európai keretrendszer folyamatosan össze kell hangolni az STCW-egyezménnyel, és egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni a nemzetközi keretrendszer uniós és harmadik országokban történő végrehajtása során. Ezenfelül amióta a 2005/45/EK irányelv bevezette a tagállamok által kiállított tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozó rendszert, a szakmai képezéseknek a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ szerinti elismerésére vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandók a tengerészképesítési bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelv szerinti elismerésére.

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javaslat biztosítja, hogy a hatályos jogszabályok egyszerűek és egyértelműek legyenek, nem okoz szükségtelen terheket, és lépést tart az európai és nemzeti szintű, változó szakpolitikai és társadalmi fejleményekkel. A javaslat – azáltal, hogy biztosítja az STCW-egyezmény Unión belüli harmonizált végrehajtását és fenntartja a tagállamok és a harmadik országok közötti egyenlő versenyfeltételeket – teljes mértékben összhangban van a közlekedés jövőjére vonatkozó 2011. évi fehér könyvvel⁶.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. Jogalap

Mivel a javaslat a hatályos 2008/106/EK irányelvet módosítja és a 2005/45/EK irányelvet hatályon kívül helyezi, a jogalap továbbra is az EUMSZ 100. cikkének (2) bekezdése (az EKSZ korábbi 80. cikkének (2) bekezdése), amely a tengeri közlekedés területére vonatkozó intézkedésekről rendelkezik.

2.2. Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó követelményekre irányadó uniós jogszabályok jórészt a nemzetközi követelmények – mégpedig az STCW-egyezmény – mintájára készültek, és azok alapján kerültek kialakításra. Mivel az STCW-egyezményt már teljes egészében átültették az uniós jogba, és mivel minden tagállam az Egyezmény részes fele, az irányelvet össze kell hangolni a nemzetközi keretrendszer közelmúltbeli módosításaival.

A hajózás globális jellegére tekintettel kerüendő, hogy a tagállamok nemzetközi és uniós kötelezettségvállalásai között ellentmondás alakuljon ki. E tekintetben alapvető jelentőségű,

⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Javaslatok és stratégiai célkitűzések az Európai Unió tengeri szállítási politikájának vonatkozásában a 2018-ig terjedő időszakra (COM(2009) 8 végleges).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

⁶ Fehér könyv: Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé (COM(2011) 144).

hogy a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek megőrzése érdekében az STCW-egyezmény harmonizáltan kerüljön végrehajtásra az Unió területén.

Ezenfelül a harmadik országok központosított elismerési mechanizmusa uniós szinten magában foglalja a tagállamoknak az STCW-egyezmény szerinti azon kötelezettségét, hogy értékelniük kell azoknak a harmadik országoknak a képzési, oktatási és képesítési rendszerét, amelyeknek a tengerészképesítési bizonyítványait elismerik. Az értékelés során kiderült, hogy a központosított mechanizmus hozzájárult az uniós és a harmadik országok közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez, ugyanakkor ezzel párhuzamosan jelentős költségcsökkentést eredményezett ahhoz képest, ha az egyes tagállamok külön-külön végeznék el a vizsgálatokat a harmadik országokban.

A javasolt intézkedések biztosítani fogják, hogy a tagállamok harmonizáltan alkalmazzák a nemzetközi keretrendszert, ugyanakkor garantálni fogják a harmadik országok központosított elismerési mechanizmusa keretében igénybe vett, rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrások hatékony elosztását.

2.3. Arányosság

A legújabb fejleményekre és az STCW-egyezmény módosításaira tekintettel a meglévő uniós követelményeknek a nemzetközi követelményekhez igazítására, a harmadik országok központosított elismerési mechanizmusa hatékonyságának javítására, valamint a tagállamok által elismert tengerészképesítési bizonyítványok fogalommeghatározásának egyértelművé tételére irányuló javaslat minősül az egyetlen arányos és következetes lehetőségnek. Ez biztosítja, hogy ne kerüljön veszélybe a jelenlegi magas szintű biztonság, továbbá lehetővé teszi a rendelkezésre álló erőforrások jobb kihasználását.

2.4. A jogi aktus típusának megválasztása

A meghatározott célkitűzések eléréséhez az irányelv minősül a legalkalmasabb formának. Az irányelv közös elveket és összehangolt biztonsági szintet határoz meg, gondoskodik a szabályok érvényesítéséről, ugyanakkor az alkalmazandó jogi és technikai jellegű eljárások megválasztását az egyes tagállamokra bízta. A javasolt intézkedések különösen a tengerészek képzési minimumkövetelményeire vonatkoznak, és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelv meghagyja a szükséges szabadságot a tagállamoknak a magasabb képzési követelmények bevezetéséhez, ha azok azt megfelelőnek ítélik.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

A Bizottság a Célravezető és hatásos szabályozás programja (REFIT) keretében értékelte a tengerészek képzési és képesítési minimumkövetelményeire és a tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozó uniós szabályozási keretet⁷. A REFIT-értékelés rámutatott, hogy a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó uniós keret túlnyomórészt elérte a célkitűzéseit, és továbbra is releváns. Az uniós keret azáltal járult hozzá az uniós lobogót viselő hajókon dolgozó, az előírásoknak nem megfelelő személyzet felszámolásához, hogy javította a tengerészeti oktatást, képzést és

⁷ SWD(2018) 19.

képesítést, ugyanakkor az uniós központosított mechanizmus létrehozása révén egyenlő versenyfeltételek teremthetők az Unióban képzésben részt vett és harmadik országokból alkalmazott tengerészek között. Ezenfelül a tengerészképesítési bizonyítványoknak a 2005/45/EK irányelv szerinti kölcsönös elismerése elősegítette a tengerészek mobilitását az uniós lobogót viselő hajók között.

A REFIT-értékelés arra is rámutatott, hogy a következők tekintetében hiányosságok vannak az irányelv hatékonysága és néhány szabályozási követelmény arányossága terén:

- a) A harmadik országok elismerési és újraértékelési eljárására vonatkozó igazgatási keret nem eredményes és nem hatékony:
 - Az új harmadik országok elismeréséhez a jogszabályokban megállapított időkeret nem reális, mivel nem veszi figyelembe minden szükséges eljárási lépést.
 - A harmadik országok elismerési folyamatában igénybe vett, rendelkezésre álló pénzügyi és emberi erőforrások kihasználása nem hatékony. Az eljárás jelenleg nem veszi figyelembe a valószínűsíthetően harmadik országokból alkalmazásra kerülő parancsnokok és tisztek számát.
 - A harmadik országok esetében az újraértékelési eljárást nem arányosan folytatják le. Az újraértékelésre biztosított időkeret nem veszi figyelembe, hogy az országok milyen mértékben tartják be az STCW-egyezmény követelményeit, és nem veszi figyelembe a tagállamok által kiadott érvényesítések számát.
- b) A tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszere nem egyértelmű és nem teremt jogbiztonságot.
- c) A 2008/106/EK irányelvet rendszeres időközönként össze kell hangolni az STCW-egyezmény legújabb módosításaival. E tekintetben az STCW-egyezmény módosításainak beépítésére szolgáló jelenlegi eljárás jelentős késedelmeket okoz, és felveti azt a kockázatot, hogy az uniós jog jelentős ideig nincs összhangban a nemzetközi keretrendszerrel.

3.2. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

A tervezett javaslat technikai jellegére tekintettel célzott konzultációra került sor. Az STCW-vel foglalkozó nemzeti szakértőkkel, a hajótulajdonosok szövetségeivel és a tengerészek szakszervezeteivel 4 héten keresztül, online felmérés keretében folyt konzultáció. Munkaértekezlet került megrendezésre, amelyen a tagállamok, valamint az európai hajótulajdonosok szövetségei és tengerészek vettek részt, és megosztották a tervezett intézkedésekkel kapcsolatos álláspontjukat. A javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum tartalmazza a konzultációról készült összefoglalót, valamint a konzultációs folyamat során felvetett észrevételekre adott részletes válaszokat. A tervezett intézkedéseket a nemzeti szakértők és a részt vett érdekelt felek jelentős többsége támogatta. Csak a hajótulajdonosokat képviselő érdekelt felek juttattak kifejezésre a központosított mechanizmus átdolgozásával kapcsolatos aggodalmakat, mégpedig oly módon, hogy megbeszélést kezdeményeztek a tagállamokkal az új harmadik országok elismerésének szükségességéről. Az aggodalmaik mindazonáltal bekerültek a végleges intézkedésekbe annak érdekében, hogy a hatékonyságot célzó intézkedések egyensúlyba kerüljenek az európai flotta versenyképessége megőrzésének szükségességével, ezáltal lehetővé vált, hogy a megkereső tagállam a harmadik ország elismerésére vonatkozó határozat meghozataláig egyoldalúan elismerje a harmadik országot.

3.3. Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

Ez a javaslat elsősorban a releváns bizottsági szolgálati munkadokumentumban⁸ bemutatott REFIT-értékelés során összegyűjtött adatokon alapul.

Ezenfelül az e javaslatra való felkészülés keretében munkaértekezlet került megrendezésre a nemzeti szakértőkkel és az érdekelt felekkel. Az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel együttműködésben továbbá a szakmai ismeretek összegyűjtésére is sor került.

A nemzeti szakértőkkel tartott munkaértekezlet és megbeszélések eredményeiről, valamint a további releváns érdekelt felek álláspontjáról a javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum számol be.

3.4. Hatásvizsgálat

A javaslat annak a REFIT-értékelésnek a közvetlen folyománya, amely feltárta a nemzetközi keretrendszerrel való összhang szükségességével, a harmadik országok központosított elismerési mechanizmusa hatékonyságának fokozásával, valamint a tengerészképesítési bizonyítványok elismerésére vonatkozó jogbiztonság szükségességével kapcsolatos problémákat. A tervezett intézkedések várhatóan nem gyakorolnak jelentős hatást (a jogi egyértelműsége, a jogbiztonság, illetve az egyszerűsége túl), és nem áll rendelkezésre lényegesen eltérő megoldás. Összhangban a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatással, nem készült teljes körű hatásvizsgálat.

Mindazonáltal a javaslatot egy bizottsági szolgálati munkadokumentum kíséri, amely technikai és jogi szempontból megindokolja a javasolt megoldásokat, és összefoglalja azoknak az érdekelt feleknek az álláspontját, amelyekkel konzultációra került sor e kezdeményezés előkészítése során.

3.5. Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

Mivel a Bizottság Célravezető és hatásos szabályozás programjának (REFIT) keretébe tartozó, meglévő jogszabály felülvizsgálatáról van szó, a Bizottság megvizsgálta az egyszerűsítés és a terhek csökkentésének lehetőségeit.

Az elemzés rámutat, hogy jelentős egyszerűsítésre a 2005/45/EK irányelv hatályaon kívül helyezésével és a 2008/106/EK irányelvnek a nemzetközi keretrendszerhez igazításával van lehetőség.

A hatékonyság fokozásához kapcsolódó legfontosabb tényező a harmadik országok tengerészeti oktatási és képzési rendszereinek elismerésére szolgáló központosított mechanizmus átdolgozása. Azáltal, ha a tagállamok között megbeszélés kezdődik új harmadik országok elismerésének szükségességéről, az egész folyamat átláthatóbbá válik az elismerés szükségessége tekintetében. Ennek következtében észszerűbbé és hatékonyabbá válna a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrások kihasználása, mivel alapos mérlegelés tárgyát fogja képezni, hogy az elismeréssel mekkora költség merül fel ahhoz képest, hogy mekkora az uniós flotta versenyelőnye, ha a releváns harmadik ország tengerészeit alkalmazza.

Ezenfelül a már elismert harmadik országok tekintetében az újraértékelési időszak meghatározott prioritási kritériumok alapján történő meghosszabbítása jelenleg nem

⁸ SWD(2018) 19.

hatékonyan kihasznált erőforrásokat fog felszabadítani. A rendelkezésre álló erőforrásokat az olyan országokról, amelyek kevés tengerészt biztosítanak az uniós flotta számára és kisebb biztonsági veszélyt jelentenek, azon országokra kell átcsoportosítani, amelyeket gyakrabban újra kell értékelni, mivel a legnagyobb arányban biztosítanak Unión kívüli bizonyítvánnyal rendelkező tengerészeket.

Ennek szellemében azon harmadik országok elismerésének megszüntetése, amelyek legalább öt évig nem biztosítottak parancsnokot vagy tisztet az uniós flotta számára, erőforrásokat fog felszabadítani olyan új harmadik országok elismeréséhez, amelyeknek több lehetőségük van arra, hogy munkaerővel lássák el az európai hajókat. A rendelkezésre álló adatok hiánya és a változtatások jogi természete miatt az egyszerűsítési elemek nem kerültek számszerűsítésre.

3.6. Alapjogok

A javaslat nem érinti az alapjogok védelmét.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEEK

5.1. Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A jelenlegi javaslat kifejezetten technikai jellegű a tagállamok által átültetendő intézkedések vonatkozásában, ugyanakkor csak nagyon kevés meglévő jogi kötelezettséget módosít. Ezért a javasolt végrehajtási intézkedések végrehajtásához szükséges kevés intézkedésre tekintettel nincs szükség végrehajtási tervre.

5.2. Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)

Magyarázó dokumentumokra nincs szükség, mivel a tagállamok által átültetendő, javasolt intézkedések a jellegüket tekintve nem érdemi intézkedések.

5.3. A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Fogalommeghatározások és hatály

Az 1. cikk módosul annak érdekében, hogy új fogalommeghatározásokat írjon elő a 2008/106/EK irányelv mellékletébe bekerült, új V/3. és V/4. szabállyal kapcsolatban. Ezenfelül az új 5b. cikk bevezetését követően, valamint a jelenlegi 8. cikk alkalmazásának egyértelművé tétele érdekében szükségesnek minősült a „fogadó tagállam” új fogalommeghatározása.

A 2. cikk is módosul annak érdekében, hogy magában foglalja a hatályon kívül helyezett 2005/45/EK irányelv hatályát.

A tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerése

Az irányelv egy új 5b. cikkel egészül ki annak érdekében, hogy magában foglalja a tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerésének rendszerét. Az 5b. cikk elsősorban a 2005/45/EK irányelv 3. cikkét tükrözi, amely egyértelművé teszi, hogy mely bizonyítványokat kell kölcsönösen elismerni ahhoz, hogy

eltérő tagállamban bizonyítványt szerzett tengerészek másik tagállam lobogóját viselő hajókon dolgozhassanak.

A nemzetközi keretrendszerhez igazodás

A 12. cikk és az I. melléklet az STCW-egyezménynek a személyszállító hajókon, valamint az IGF-szabályzat és a sarkvidéki szabályzat hatálya alá tartozó hajókon dolgozó tengerészek új képzési és képesítési követelményeivel kapcsolatos új módosításait tartalmazza.

A harmadik országok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok elismerése

A 19. cikk módosul annak érdekében, hogy az új harmadik országok elismerésére szolgáló eljárás kezdeményezésének szükségességéről szóló végrehajtási határozatról rendelkezzen. Ez az új eljárási lépés lehetővé fogja tenni, hogy a megkereső tagállam előterjessze az elismerési kérelem benyújtásának az indokait, a tagállamoknak pedig lehetőségük lesz arra, hogy megvitassák az érintett kérelmet és határozzanak arról.

Ezenfelül a harmadik ország elismerésére vonatkozó határozat elfogadásának a határideje 18 hónapról 24 hónapra hosszabbodik, és amennyiben a harmadik országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell bevezetnie, többek között módosítania kell a jogszabályait, az érintett határidő tovább hosszabbodik, 36 hónapra. A határidő-hosszabbítás várhatóan nem jár negatív hatással, mivel a megkereső tagállam a harmadik ország elismerésére vonatkozó végleges határozat meghozataláig egyoldalúan elismerheti a harmadik országot.

A 20. cikk új bekezdéssel egészül ki, amely bevezeti a harmadik ország elismerésének azon az alapon történő megszüntetésére vonatkozó megkülönböztető okot, hogy legalább 5 évig nem biztosít tengerészeket az uniós flotta számára.

Harmadik országok újraértékelése

A 21. cikk módosul annak érdekében, hogy az újraértékelési időköz a prioritási kritériumok alapján legfeljebb 10 évre hosszabbodjon. Azokat a harmadik országokat, amelyek kevés tengerészt biztosítanak az uniós flotta számára, és amelyek kisebb biztonsági kockázatot jelentenek, hosszabb időközönként kell újraértékelni, mint azokat a harmadik országokat, amelyek a legtöbb munkaerőt biztosítják.

A harmadik országok által kiadott képesítő bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozó információk

A 25a. cikk módosul annak érdekében, hogy a harmadik országok által kiadott képesítő bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítések számára vonatkozóan a tagállamok által közölt információkat fel lehessen használni a harmadik országok elismerésének megszüntetéséhez és a harmadik országok újraértékelésének rangsorolásához. Ugyanebben a szellemben az 5a. cikk helyébe új rendelkezés lép annak érdekében, hogy igazodjon az új 25a. cikkhez.

Módosítási eljárás és bizottsági eljárás

A 27. cikk módosul annak érdekében, hogy felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítsa a 2008/106/EK irányelv szükséges rendelkezéseit, hogy azokat össze lehessen hangolni az STCW-egyezmény jövőbeli módosításaival.

A 27a. cikk helyébe új rendelkezés kerül annak érdekében, hogy összhangba kerüljön a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodással⁹.

⁹ HL L 123., 2016.5.12., 10. o.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról
és a 2005/45/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁰,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Annak érdekében, hogy a tengeri biztonság és a tengeri környezetszennyezés megelőzése továbbra is magas szintű legyen, elengedhetetlen az uniós tengerészek tudás- és készség szintjének a nemzetközi szabályokkal összhangban lévő tengerészeti képzés és képesítés kidolgozásával történő javítása.
- (2) A tengerészek képzését és képesítését nemzetközi szinten a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi, 2010-ben felülvizsgált nemzetközi egyezménye (a továbbiakban: STCW-egyezmény) szabályozza. A gázt vagy alacsony lobbanáspontú egyéb tüzelő- és üzemanyagot használó hajók biztonságáról szóló nemzetközi szabályzatra (a továbbiakban: IGF-szabályzat) figyelemmel az STCW-egyezményhez 2015-ben további módosításokat fogadtak el a hajókon dolgozó tengerészek képzési és képesítési követelményeivel kapcsolatban. Az STCW-egyezményhez 2016-ban is fogadtak el módosításokat a személyszállító hajókon és a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon dolgozó tengerészek képzési és képesítési követelményeivel kapcsolatban.
- (3) Az STCW-egyezményt a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² ülteti át az uniós jogba. Valamennyi tagállam az STCW-egyezmény aláíró fele, így a nemzetközi kötelezettségvállalásaik harmonizált végrehajtását a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó uniós szabályoknak az STCW-egyezménnyel való összehangolásával kell megvalósítani. Ezért a 2008/106/EK irányelv több rendelkezését módosítani kell annak érdekében, hogy azok tükrözzék az STCW-

¹⁰ HL C „, „. o.

¹¹ HL C „, „. o.

¹² HL L 323., 2008.12.3., 33. o. .

egyezménynek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon, a személyszállító hajókon és a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon dolgozó tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó legújabb módosításait.

- (4) A nemzetközi szintű fejlemények figyelembevétele, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az uniós szabályokat időben ezekhez a fejleményekhez lehessen igazítani, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerint a jogi aktusok elfogadására kapott felhatalmazást a Bizottságra kell ruházni az STCW-egyezmény módosításainak a tengerészek képzésére és képesítésére vonatkozó technikai követelmények naprakésszé tételével történő beépítése tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson, és a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹³ foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kell kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein való rendszeres részvételt.
- (5) A 2008/106/EK irányelv a harmadik országok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok elismerésére szolgáló központosított mechanizmust is tartalmaz. A Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) értékelése¹⁴ rámutatott, hogy a tagállamok jelentős költségmegtakarítást értek el a központosított mechanizmus bevezetése óta. Az értékelés azonban azt is feltárta, hogy egyes elismert harmadik országok esetében csak nagyon kevés tengerészt alkalmaztak a későbbiekben uniós hajókon. Ezért a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrások hatékonyabb kihasználása érdekében a harmadik országok elismerésére szolgáló eljárásnak az elismerés szükségességének vizsgálatán, többek között az adott harmadik országból származó, az uniós hajókon valószínűsíthetően alkalmazásra kerülő parancsnokok és tisztek számának becslésén kell alapulnia.
- (6) A harmadik országok elismerési eljárásának alkalmazása során szerzett tapasztalatokra tekintettel a REFIT-értékelés feltárta, hogy a jelenlegi 18 hónapos időkeret nem veszi figyelembe, hogy mennyire összetett a folyamat, amely az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által lefolytatott helyszíni vizsgálatot is magában foglalja. A vizsgálat megtervezéséhez és végrehajtásához szükséges diplomáciai megállapodások több időt igényelnek. Ezenfelül a 18 hónapos időszak nem elegendő, ha a harmadik országnak korrekciós intézkedéseket és jogi változtatásokat kell végrehajtania a rendszerében ahhoz, hogy eleget tegyen az STCW-egyezmény követelményeinek. Ennek alapján a bizottsági határozat elfogadási határidejét 18 hónapról 24 hónapra kell meghosszabbítani, és amennyiben a harmadik országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell végrehajtania – többek között jogi rendelkezéseket kell módosítania –, a határidőt tovább kell hosszabbítani, 36 hónapra. Ezenfelül az elismerési eljárás rugalmasságának megőrzése érdekében meg kell tartani azt a lehetőséget, hogy a megkereső tagállam ideiglenesen elismerhesse a harmadik országnak a tengerészek képzésére, képesítésére és az őrszolgálat ellátására vonatkozó előírásait tartalmazó rendszerét.

¹³ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 10. o.).

¹⁴ SWD(2018) 19.

- (7) A harmadik országok elismerésére szolgáló központosított rendszer hatékonyságának javítása érdekében az uniós flotta számára kevés tengerészt biztosító harmadik országok újraértékelését hosszabb időközönként, tízévenként kell elvégezni. Az érintett harmadik országok rendszerének hosszabb időközönkénti újraértékelését prioritási kritériumokkal kell ötvözni, amelyeknek figyelembe kell venniük biztonsági megfontolásokat, egyensúlyt teremtve a hatékonyság iránti igény és az eredményes védelmi mechanizmus között abban az esetben, ha az érintett harmadik országokban romlik a tengerészeknek nyújtott képzés minősége.
- (8) A harmadik országokból alkalmazott tengerészekre vonatkozó információk uniós szinten elérhetővé váltak azáltal, hogy a tagállamok közölték a nemzeti nyilvántartásuk szerint kiadott bizonyítványokra és érvényesítésekre vonatkozó információkat. Ezek az információk nemcsak statisztikai és politikai döntéshozatali célokra, hanem a harmadik országok központosított elismerési rendszere hatékonyságának javítására is felhasználhatók. A tagállamok által közölt információk alapján az elismert harmadik országok jegyzékéből törölni kell azokat az elismert harmadik országokat, amelyek legalább öt évig nem biztosítottak tengerészeket az uniós flotta számára. Ezenfelül a szóban forgó információkat az elismert harmadik országok újraértékelésének rangsorolásához is fel kell használni.
- (9) A szakmai képezéseknek a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ szerinti elismerésére vonatkozó rendelkezések a tengerészképzési bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelv szerinti elismerésére nem alkalmazandóak. A 2005/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerését szabályozta. A tengerészképzési bizonyítványoknak a 2005/45/EK irányelvben szereplő fogalommeghatározásai azonban az STCW-egyezmény 2010. évi módosításait követően elavulttá váltak. Ezért a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszerét módosítani kell annak érdekében, hogy tükrözze a nemzetközi módosításokat és a tengerészképzési bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelvben szereplő új fogalommeghatározásait. Ezenfelül a tagállamok hatáskörében a tengerészeknek kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat is be kell vonni a kölcsönös elismerési rendszerbe. A kétértelműség eloszlátása, valamint a 2005/45/EK irányelv és a 2008/106/EK irányelv közötti következetlenségek kockázatának felszámolása érdekében a tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerését a 2008/106/EK irányelvnek kell szabályoznia.
- (10) A jogi egyértelműség és a következetesség fokozása érdekében a 2005/45/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni, és a 2008/106/EK irányelvet megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2008/106/EK irányelv módosításai

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve a szakmai képezések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.).

A 2008/106/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő pontokkal egészül ki:

„43. fogadó tagállam: az a tagállam, amelyben a tengerészek a képesítő bizonyítványuk elfogadását vagy elismerését kéri;

44. IGF-szabályzat: a II-1/2.29. SOLAS-szabályban meghatározott, gázt vagy alacsony lobbanáspontú egyéb tüzelő- és üzemanyagot használó hajók biztonságáról szóló nemzetközi szabályzat;

45. sarkvidéki szabályzat: a XIV/1.1. SOLAS-szabályban meghatározott, a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókról szóló nemzetközi szabályzat;

46. sarkvidéki vizek: az Északi-sarkvidék és/vagy az Antarktiszt térségének vizei, a XIV/1.2–XIV/1.4. SOLAS-szabályban meghatározottak szerint.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés a következőképpen módosul:

„(1) Ezt az irányelvet az ezen irányelvben említett, a következők kivételével valamely tagállam lobogóját viselő tengerjáró hajókon szolgálatot teljesítő tengerészekre kell alkalmazni.”

b) a cikk a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az 5b. cikket azokra a tengerészekre kell alkalmazni, akik:

a) valamely tagállam állampolgárai;

b) olyan külföldi állampolgárok, akik valamely tagállam által kiadott bizonyítvánnyal rendelkeznek.”

3. Az 5a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A 20. cikk (8) bekezdésének és a 21. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, továbbá a tagállamok és a Bizottság által szakpolitikai döntéshozatal során történő felhasználás céljára a tagállamok évente benyújtják a Bizottságnak az ezen irányelv V. mellékletében szereplő, a képesítő bizonyítványokra és a képesítő bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozó információkat. A tagállamok önkéntes alapon tájékoztatással szolgálhatnak az STCW-egyezmény melléklete II., III. és VII. fejezetének megfelelően a személyzeti állomány részére kiadott jártassági bizonyítványokról is.”

4. A szöveg a következő 5b. cikkel egészül ki:

„5b. cikk

A tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerése

(1) Minden tagállam elfogadja a más tagállamok által vagy azok hatáskörében kiadott jártassági bizonyítványokat és igazoló okmányokat annak érdekében, hogy lehetővé tegye a tengerészek számára, hogy a flottájában szolgálatot teljesítsen.

(2) Minden tagállam elismeri a más tagállamok által kiadott képesítő bizonyítványokat vagy a más tagállamok által az I. melléklet V/1-1. és V/1-2. szabályával összhangban a parancsnokok és tisztek részére kiadott jártassági bizonyítványokat az azok elismerésének igazolására szolgáló érvényesítéssel. Az elismerést igazoló érvényesítés az abban előírt szolgálati minőségre, feladatkörökre és képesítési vagy jártassági szintekre korlátozódik. Az érvényesítésnek az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszának (3) bekezdése szerinti formát kell követnie.

(3) Minden tagállam – annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tengerészek a flottájában szolgálatot teljesíthessenek – elfogadja a más tagállam hatáskörében a 11. cikknek megfelelően kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat.

(4) A tagállamok – a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban – gondoskodnak arról, hogy a tengerészek az érvényes bizonyítvány érvényesítésének elutasítása vagy elfogadása ellen, illetve válaszadás elmulasztása esetén fellebbezési joggal rendelkezzenek.

(5) A (2) bekezdés sérelme nélkül a fogadó tagállam illetékes hatóságai további korlátozásokat írhatnak elő a 7. cikkben említett part menti utakon történő hajózáshoz kapcsolódó szolgálati minőség, feladatkörök és képesítési vagy jártassági szintek tekintetében, illetve az I. melléklet VII/1. szabálya alapján kiadott egyéb bizonyítványok tekintetében.

(6) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok szükség esetén engedélyezhetik, hogy a tengerészek a rádióstishti, illetve rádiókezelői beosztáson kívül – a Rádiószabályzatban előírt eseteket kivéve – más minőségben szolgáljanak a lobogójukat viselő hajón három hónapot nem meghaladó időszakon át, egy másik tagállam által kiadott és érvényesített, megfelelő és érvényes, de az érintett tagállam által elismerés céljából még nem érvényesített bizonyítvány birtokában.

A hajón azonnal hozzáférhető módon tárolni kell az azt igazoló okmányt, hogy az érvényesítés iránti kérelmet benyújtották az illetékes hatóságokhoz.

(7) A fogadó tagállamnak biztosítania kell, hogy az irányítási szintű feladatkörök ellátására jogosító képesítő bizonyítványok elismerését kérelmező tengerészek megfelelően ismerjék az adott tagállam azon tengerészeti jogszabályait, amelyek a számukra engedélyezett feladatkörök szempontjából relevánsak.”

5. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden olyan, az V. fejezet V/3. szabálya, illetve a VI. fejezet kivételével az I. melléklet bármelyik fejezete alapján kiadott vagy elismert képesítő bizonyítvánnyal rendelkező parancsnok, tiszt és rádiókezelő, aki tengeren teljesít szolgálatot vagy szárazföldön töltött időszak után szándékozik a tengerre visszatérni, a tengerhajózási szolgálatra való alkalmasság megszerzése érdekében legalább öt évenként köteles:

a) megfelelni a 11. cikkben előírt egészségügyi alkalmassági követelményeknek; valamint

b) igazolni a szakmai alkalmasság folyamatosságát az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszával összhangban.”

b) a szöveg a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon teljesített tengeri szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak és tisztnek meg kell felelnie az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, továbbá öt évnél nem hosszabb időközönként igazolnia kell, hogy az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszának (4) bekezdésével összhangban továbbra is rendelkezik a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon szükséges szakmai alkalmassággal.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 2017. január 1-jéig kiadott képesítő és/vagy jártassági bizonyítványok esetében minden tagállam összehasonlítja a jelöltektől megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket a vonatkozó képesítő és/vagy jártassági

bizonyítványhoz az STCW-szabályzat A. része ír elő, és eldönti, hogy az ilyen bizonyítványok tulajdonosai számára előírja-e a megfelelő ismeretfelújító vagy korszerűsítő képzést vagy felmérést.”;

d) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Minden tagállam összehasonlítja a 2017. január 1-je előtt gázüzemű hajókon szolgálatot teljesítő személyektől megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza ír elő, és eldönti, hogy előírja-e, hogy ez a személyzet korszerűsítse a képesítéseit.”

6. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az a tagállam, amely érvényesítéssel kívánja elismerni az (1) bekezdésben említett, valamely harmadik ország által parancsnokok, tisztek vagy rádiókezelők részére kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokat abból a célból, hogy azok tulajdonosai a saját lobogóját viselő hajókon teljesíthessenek szolgálatot, a Bizottsághoz e harmadik ország elismerése iránti kérelmet köteles benyújtani annak előzetes elemzésével együtt, hogy a harmadik ország eleget tesz-e az STCW-egyezményben foglalt követelményeknek, összegyűjtve a II. mellékletben említett információkat, többek között az adott országból valószínűsíthetően alkalmazásra kerülő parancsnokok és tisztek számának becslését.

A kérelemnek a tagállam általi benyújtását követően a Bizottság meghozza az adott harmadik ország elismerésére irányuló eljárás megindítására vonatkozó határozatot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az elismerési eljárás megindítására vonatkozó pozitív határozat elfogadása esetén a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével és a kérelmet benyújtó tagállam esetleges közreműködésével összegyűjti a II. mellékletben foglalt információkat, és elvégzi az elismerés iránti kérelemben szereplő harmadik ország képzési és képesítési rendszerének értékelését annak ellenőrzése érdekében, hogy az érintett ország eleget tesz-e az STCW-egyezmény minden követelményének, és hogy megfelelő intézkedéseket tett-e a csalással érintett bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A harmadik ország elismeréséről a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján dönt. A végrehajtási jogi aktust a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni a (2) bekezdés értelmében hozott pozitív határozat elfogadásától számított 24 hónapon belül.

Amennyiben az érintett országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell végrehajtania, többek között módosítania kell a jogszabályait, illetve az oktatási, képzési és képesítési rendszerét annak érdekében, hogy eleget tegyen az STCW-egyezmény követelményeinek, a határozat elfogadására a (2) bekezdésben említett pozitív határozat elfogadásától számított 36 hónapon belül kerülhet sor.

A kérelmet benyújtó tagállam határozhat úgy, hogy az e bekezdés szerinti határozat meghozataláig egyoldalúan elismeri a harmadik országot. Amennyiben egyoldalú elismerésre kerül sor, a tagállam közli a Bizottsággal a harmadik ország által az elismerésére vonatkozó határozat meghozataláig az (1) bekezdésben említett képesítő és jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban kiadott elismerést igazoló érvényesítések számát.”

7. A 20. cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha nincs olyan érvényesítés, amely igazolná, hogy a tagállam elismerést adott ki a 19. cikk (1) bekezdésében említett, valamely harmadik ország által több mint 5 éve kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban, az adott ország bizonyítványait vissza kell vonni. E célból a Bizottság – a tagállamok, valamint az érintett harmadik ország legalább két hónapos előzetes értesítését követően – a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint végrehajtási határozatokat fogad el.”

8. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 19. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett eljárás szerint elismert harmadik országok vonatkozásában, beleértve a 19. cikk (6) bekezdésében említett országokat is, a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és az utolsó értékeléstől számított legalább tíz éven belül ellenőrzi, hogy azok megfelelnek-e a II. mellékletben megállapított vonatkozó kritériumoknak, és hogy megtették-e a megfelelő intézkedéseket a csalással érintett bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében.”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével prioritási kritériumok alapján végzi el a harmadik országok újraértékelését. E prioritási kritériumok többek között a következők:

a) a kikötő szerint illetékes állam által a 23. cikk alapján végzett ellenőrzésre vonatkozó teljesítményadatok;

b) a harmadik ország által az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályának megfelelően kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban kiadott elismerést igazoló érvényesítések száma;

c) a harmadik ország által akkreditált tengerészeti oktatási és képzési intézmények száma;

d) a harmadik ország által jóváhagyott programok száma;

e) az utolsó értékelés dátuma és a Bizottság által végzett utolsó értékelés során meghatározott kritikus jelentőségű folyamatok hiányosságainak a száma;

f) valamely harmadik ország tengerészeti képzési és képesítési rendszerének jelentős változása.

Amennyiben valamely harmadik ország a 20. cikk szerint nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, az érintett ország újraértékelése prioritást élvez a többi harmadik országgal szemben.”

9. A 25a. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a 20. cikk (8) bekezdésének és a 21. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, valamint a tagállamok és a Bizottság általi szakpolitikai döntéshozatal céljából történő felhasználás érdekében közlik a Bizottsággal az V. mellékletben említett információkat.”

10. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés a következőképpen módosul:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv V. mellékletének a tagállamok által bejelentendő információk specifikus és releváns tartalma és részletei tekintetében történő módosítására vonatkozóan, feltéve, hogy e jogi aktusok kizárólag az STCW-egyezmény és -

szabályzat módosításainak figyelembevételére irányulnak, és megfelelnek az adatvédelmi követelményeknek. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem módosítják a 25a. cikk (3) bekezdésének az adatok névtelenné tételét előíró rendelkezéseit.”

b) a cikk a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. melléklete, valamint bármely más szükséges rendelkezés annak érdekében történő módosítása érdekében, hogy azt összehangolja az STCW-egyezmény és az STCW-szabályzat új módosításaival.”

11. A 27a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„ 27a.cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság [*a hatálybalépés napjától*] határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 27. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 27. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 27. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

12. Az I. melléklet ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2005/45/EK irányelv hatályát veszti.

3. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek [*a hatálybalépést követő 12 hónapon belül*] megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök